

ПРОТОКОЛ

№ 79

гр. Перник, 21.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
Съдебни ГЕОРГИ Д. ГЕОРГИЕВ
заседатели: ДОНКА КЪНЧЕВА
 ВАКЛИНОВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
и прокурора Б. Й. М. Б. Й. М. Б. Й. М.

Сложи за разглеждане докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Наказателно дело от общ характер № 20211700200226 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Подсъдимият Х. лично и с адв.Т..

Подсъдимият М. лично и с адв.М..

Вместо частните обвинители под №№ от 6 до 8 включително се явява адв.Е..

Явява се в.л. М..

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв.Е.: Да се даде ход на делото.

Адв.М.: Да се даде ход на делото.

Адв.Т.: Да се даде ход на делото.

С оглед становищата на страните и редовното призоваване съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОДЪЛЖАВА съдебното следствие.

Сне самоличността на в.л. както следва:

Р. М. М. – 28 г., българин, българско гражданство, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните.

Съдът напомни на в.л. отговорността по чл.291 от НК. В.л. обеща да даде заключение по съвест и знание.

ПРОЧЕТЕ се видеотехническата експертиза инкорпорирана в протокол № 125/11.03.2022 г.

В.л.М.: Поддържам заключението така, както е депозирано.

Прокурорът: Нямам въпроси, да се приеме заключението.

Адв.Е.: Нямам въпроси.

Адв.Т.: Нямам въпроси. Считам, че заключението е пълно и обосновано.

Адв.М.: Нямам въпроси, да се приеме експертизата.

Съдът намери, че изготвената експертиза следва да бъде приета, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага по делото протокол за извършена видеотехническа експертиза.

Да се изплатят 351,62 лв. от бюджетните суми на съда по сметка на МВР.

Адв.М.: Моля да бъде извършен преразпит на един от свидетелите Д.Ц. по отношение на едно обстоятелство- дали е било възможно управителите на двете „ДЛВ” и „ДЛВ СИ” да разпореждат определени действия на служителите на дружествата.

Прокурорът: Не се противопоставям.

Адв.Е.: Не намирам за нужно такъв преразпит. Ясно е, че управителя може да дава разпореждане само на неговите подчинени. Няма такава трудовоправна зависимост.

Адв.М.- ние искаме да установиме фактическото положение

Адв.Т.: Не възразявам по отношение на искането.

След съвещание съдът намери, че следва да бъде допуснат преразпит на въпросния свидетел по отношение на сочените от защитата на подсъдимия М. обстоятелства, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА преразпит на така посочения свидетел.

Д. С. ЦВ. – със снета самоличност

Предупреден за отговорността по чл.290 НК.

На въпроси на адв.М.

Свидетелят: Аз съм управител на „ДЛВ СИ” ООД. Г-н М. е управител на „ДЛВ”. На база сключен договор между двете фирми във връзка с изпълнението на този договор за поддръжка на тежката техника и като цяло по начина на работа, се дават устни разпореждания от г-н М. и на служителите на „ДЛВ СИ”, дружеството на което аз съм управител. Когато се налага и обратното– когато се е налагало аз съм се

разпореждал на служители на „ДЛВ”, на което той е управител. Тази практика беше известна на служителите и на двете фирми, които изпълняваха разпореждания и на двамата управители.

Адв.М.: Нямам други въпроси.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Адв.Е.: Нямам въпроси.

На въпроси на адв.Т.

Свидетелят: При аварийни ситуации на място на обекта в ЕСДЦ организацията по отстраняване на аварията се ръководи от съответното техническо лице, т.е. началника на техниците, който съответно е на смяна. В. Л. имаше такива функции.

Адв.Т.: Нямам други въпроси.

Свидетелят: Това, за което разказах относно управлението на работниците, си беше трайна практика между двете дружества с оглед по-добрата организация на работа. Тези дружества са с един и същи собственик, не сме правили разлика между тях. Това, което обяснявах в един от предходните ми разпити е, че имаше човек, когото аз заварих и който отговаряше за техническата регистрация на всички автомобили и на двете фирми, след което аз поех фактически това задължение пак по отношение на автомобилите и на двете фирми. Имам предвид регистрация, годишен технически преглед, гражданска отговорност, всичко в тази връзка. М. знаеше това.

Съдът покани подсъдимите да дадат обяснения

Подсъдимият К.Х.: Работя в „ДЛВ” ЕООД като машинист. На злополучния ден работех в смяна с Д.Н.. Тогава се разбрахме с него той да работи на верижния челен товарач, а аз на колесния челен товарач. Верижният челен товарач вади гореща шлака от под пещта и я изнася да стине в шлаковия коридор от където се товари на „Белаз”. Аз товаря чанове, в които се сипва шлака, товаря ги на камион с платформа и заедно с него отиваме на табана, за да може да ги изсипем и после празни да ги натоварим. После празни ги натоварвам и ги връщам. Злополучният ден бях свършил по-рано и спрях пред фургона. Чаках платформата да дойде с празните чанове. Д.Н. ми звънна и каза, че верижният челен товарач е загубил ход– напред и назад. След това аз дадох телефона на В. да се разберат. След като се разбраха В. ми нареди да ходя с фадромата да намеря въже за да издърпаме верижния челен товарач. Там беше Д.Н., на подхода, като той ме направляваше защото е тясно, да паркирам фадромата със задната част към пещта. Аз избрах място с връх да може предните гуми да са извън шлаковия коридор, а задните да са вътре. Това стана така защото фадромата няма ръчна спирачка. Откакто карам чанове тя никога не е имала ръчна спирачка. Караме я аз и още седем колеги машинисти и всички знаят. След като паркирах фадромата слязох от лявата ѝ страна и тръгнах за въже. Там където седеше въжето по принцип го нямаше. Беше на около 40

метра от подхода. Явно някой колега го беше ползвал преди това и го беше оставил. Р. беше пред мен и с него отидохме да вземем въжето. След като взехме въжето и го задърпахме чухме трясък. Пуснахме въжето и се затичахме към подхода. След като видях, че фадромата не е там, където съм я оставил, минах от лявата страна и се качих веднага в машината. До тогава не знаех какво се случва. След това Р. ме навигира да дам малко назад и да спра. Те през това време са издърпали В.. Аз слязох от фадромата, те го дърпаха и аз колкото можах им помогнах. Беше се запалило якето и гумата от горещата шлака. От фадромата взех пожарогасител и загасих. Обадих се на тел.112, но от там ми казаха, че в „Стомана” има здравен пункт, но аз не му знаех номера. След това дойде пожарната. Те се обадиха. Съжалявам много за злополуката. С В. винаги сме имали коректни отношения и ми е тежко много. Преживявам го тежко. Фадромата когато аз слязох от нея, работеше. Не желая повече да говоря.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Подсъдимият: Не желая да отговарям на въпроси.

Адв.Е.: Аз искам да поставя въпросите, подсъдимият нека си прецени. Казахте, че всички са знаели, че фадромата няма спирачки. Някой докладвал ли е това нещо на управителя.

Подсъдимият: Не желая да отговарям.

Адв.М.: Нямам въпроси.

Подсъдимият М.М.: Управител съм на „ДЛВ”, която е изпълнител на конкретния договор на обекта в Стомана. Дейностите, които извършваме там са по следния начин – техническото обезпечаване откъм машини, ремонти, това е мой ангажимент. Нещата относно вземането на решения за ремонти, закупуване на нови машини и т.н. освен сутрин на оперативка, периодично аз също ходя на самия обект, да се запозная със състоянието на машините. В конкретния момент В. Л. отговаряше за ремонта на тежката механизация в този участък. Организацията беше такава: всяка сутрин се събираме в 7,30 часа, не само с В., а и с други колеги, това е практика от над 10 години във фирмата. Имам предвид и за двете дружества „ДЛВ” и „ДЛВ СИ”. Собственика също присъства. Механизмът е такъв, че ако има някакъв проблем с дадена машина, не само за обект „Стомана”, а и за други обекти, съответният техник ни докладва. При всички положения, когато има нещо, което не само спира работа на машината, а има и опасност за здравето на хората, се взима отношение. Дали ще спре машината от движение, дали ще се пристъпи незабавно към ремонт, се взима отношение на място. За текущите ремонти, които възникват след оперативката, на самите обекти за част от тях ме уведомяват отговорниците на съответните обекти. За една част от тях ми се обаждат, за други, които могат да бъдат отстранени текущо на място не ми се обаждат, като обажданията са по тяхна преценка. Има много случаи, когато машината се налага ремонт на двигател или на трансмисия, които не може да се

отстранят на площадката, за него ми звънят. За ремонт, който може да се отстрани на място, не ми се обаждат. За конкретната машина аз въобще не съм знаел, че няма ръчна спирачка. Машината е отишла на обекта абсолютно изправна, тъй като когато стартирахме този договор, преди това я карахме на табана. На табана разтоварването ставаше на един стръмен участък. На табана беше много голям наклона и беше абсолютно недопустимо да няма ръчна или крачна спирачка. Тъй като при разпита на един от свидетелите чух, това е Ж., че нямало никакви спирачки. Абсолютно съм категоричен, че съм против това твърдение. В процеса на работа кога е отстранен спирачния апарат не мога да кажа, нито съм бил уведомяван, нито съм разбрал по друг начин. Отстраняването на самия проблем с ръчната спирачка ни отне не повече от един час. За съжаление това стана след инцидента, на място. Твърдя, че аз не съм запознат, че тази машина няма изправни спирачки. Аз също съжалявам за случката с В.. Нещо, което казаха неговите близки в началото на делото аз го споделям, работохолик беше, много се разбирахме, разбираше се с всички, отдаден на работата си. Нищо лошо не мога да кажа за него. От 2012 или 2013 г. съм управител на тази фирма. Този колесен товарач беше вече на работа във фирмата. Знам, че съществуваше, като машина. Имахме колега Сл. Хр., който се занимаваше с регистрацията и на леките автомобили, на товарните автомобили и на тежкотоварната техника, на всички автомобили собственост на ДВЛ и ДЛВ СИ. Той правеше прегледи и гражданска отговорност. Когато аз започнах като управител това беше заварено положение и аз го разбрах. Не мога да кажа към коя от двете фирми работеше Сл. Хр.. Не правя разлика между работниците. Аз нося отговорност за нормалното изпълнение и на двата договора за обекта на ЕСДЦ. На практика с механиците, които са към „ДЛД СИ”, обслужващи механизация, която работи на обекти на „ДЛВ” аз водех координацията. Практиката ни беше такава, че когато имаше проблем те ми звъняха на мен и аз им разпореждах какво да правят. За много случаи, които са отстранявани на място, дори не ми е докладвано. След Сл. Хр. за регистрацията, прегледите и гражданската на автомобилите се занимаваше г-н Ц., за техническите прегледи на тежката механизация също отговаряше г-н Ц.. Имаме различна техника. Това е по отношение на тежкотоварните автомобили, собственост и на двете фирми, включително и въпросният член товарач.

Прокурорът: Нямам въпроси.

На въпроси на адв.Е.

Подсъдимият М.: Не мога да кажа колко пъти е правен годишен преглед на въпросните челни товарачи. Аз не се занимавам с извършването на техническите прегледи на челните товарачи. С това се занимава сега г-н Ц., а преди Сл.. Челният товарач, с който стана инцидента, мисля че е собственост на „ДВЛ СИ”, но не съм сигурен, това е по спомен. През годините имаше техника, която се купуваше на едната фирма, на другата, това се обуславяше от обектите, на които работехме. В последствие,

като се приключи работа на даден обект с една машина, тя се ползва. Не съм имал за цел да следя тези неща.

На въпроси на адв.Т.

Подсъдимият М.: Нищо лошо не мога да кажа за К.Х.. Не мога да кажа, че имам забележки по отношение на работата му. Не мисля, че има документи, в които се отразява хронологията за провежданите технически прегледи.

Адв.Т.: Нямам повече въпроси.

Съдът докладва на страните, че в обвинителния акт са допуснати две технически грешки: на стр.4 малко над втори абзац в изречението „Д. отишъл при Р. на мястото...” следва да се чете „Кр. отишъл при Р. на мястото...”, както и в частта по отношение обвинението на подсъдимия Х. във връзка с нарушение на изискванията на чл.34 ал.1 т.1 ЗЗБУТ т.1 вместо „да използват прави/” да се чете „да използват правилно”. В приложението към обвинителния акт в частта обвиняеми е дублиран два пъти, като обвиняем М.М., без да е посочено името на обвиняемия К.Х..

Прокурорът: Касае се за техническа грешка.

Адв.Е.: Наясно съм с тези технически грешки, които по никакъв начин не са повлияли на нашата защита.

Адв.М.: Наясно съм с тези технически грешки от началото на процеса. Не са повлияли на нашата защита.

Адв.Т.: Наясно съм с тези технически грешки от началото на процеса. Не са повлияли на нашата защита.

Прокурорът: Няма да соча други доказателства, да се приключи съдебното следствие.

Адв.Е.: Да се приключи съдебното следствие, нямам доказателствени искания.

Адв.Т.: Нямам доказателствени искания, да се приключи съдебното следствие.

Адв.М.: Моля да приемете 3 бр. инструкции и 1 бр. договор. Нямам други доказателствени искания, да приключи съдебното дирене.

Прокурорът: Да се приемат представените документи.

Адв.Е.: да се приемат.

Адв.Т.: Запознат съм, същите се намират в кориците на делото, да се приемат.

С оглед становищата на страните и след като намери, че делото е изяснено от фактическа страна на основание чл.283 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА протоколите, както и другите документи, събрани в досъдебната фаза на производството, тези от съдебната му част, включително представените в днешното

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ход на съдебните прения.

Прокурорът: Длъжен съм подробно да взема отношение по фактическата обстановка на инкриминираната дата. Достатъчно дълго тече този съдебен процес така че моля за Вашето търпение. Ще се спра на фактическата обстановка и конкретно на отговорността на всички, които са допринесли за случилото се на 27.05.2019 г. Между „ДЛВ“ ЕООД и „Стомана Индъстри“ към 27.05.2019 г. е действал договор за отстраняване и извозване на шлака от 1 и 3 пещ на ЕСДЦ. По силата на сключен към същия анекс № 10 за продължаване действието на договора до 31.12.2019 г. Управител на „ДЛВ“ е бил подсъдимият М. по силата на договор за възлагане на управлението от 04.04.2013 г., с който „ДЛВ“ ЕООД му възлага всички права и задължения на прокурист по смисъла на чл.21 ал.1 ТЗ, чл.22 от ТЗ. „ДЛВ СИ“ ООД е дружество, което е спомагало за извършване на дейността на договора, сключен от „ДЛВ“ и „Стомана Индъстри“ по следния начин: между ДЛВ и ДЛВ СИ ООД изпълнител към 27.05.2019 г. е действал договор за техническа поддръжка и ремонтни дейности, по силата на който ДЛВ СИ“ е длъжно да осъществява техническа поддръжка и ремонт на товарни автомобили и строителна техника, собственост на „ДЛВ“ като предмет на договора е цялата строителна техника, собственост на „ДЛВ“. На 27.05.2019 г. сутринта В. Л., К.Х. и свидетелите Д.Н. и Р.Д. били на работа в ЕСДЦ на „Стомана Индъстри“. Всички са били запознати с инструктаж и са се подписали за провеждането на този инструктаж. Съответният ден е работила 3-та пещ и работниците на длъжност машинист са извършили служебните си задължения по изгребване и събиране на шлака от пещта в шлаковия коридор. Последната плавка, изтичането на метала в пещта, било около 10 ч. В изпълнение на задължението си Д.Н. управлява ПСМ 973 без рег.№ Същият, управлявайки машината, загребва от шлакта, след като излиза от коридора я изсипва на място извън него, където следвало шлаката да се охлади. През това време К.Х., който бил на смяна с Д.Н., управлявал колесен челен товарач и товарел чанове върху платформа извън границата на шлаковия коридор, но пред него, на разстояние, от което имал видимост към коридора и наблюдавал работата на Н.. Дватама работели едновременно, а Р.Д. бил в ЕСДЦ поради необходимост от ремонт на една от пътно строителните машини на „ДЛВ“, предоставени за извършване на дейностите във връзка с договора. Р. бил с Л. и наблюдавали работата на Д. и Кр. като изчаквали тази работа да приключи. Такава била организацията на работата в ЕСДЦ. Л. и Д. имали обективна възможност да наблюдават и да възприемат действията, извършвани от Н. и Х.. Когато работата на Н. била почти приключила и му оставало да изнесе още една последна кофа, машината спряла. При опита си да превключи машината на задна скорост установил, че същата е повредена. Машината била с

предната си част към дъното на шлаковия коридор, а със задната си част посока изхода на коридора. Д. позвънял по телефона на Кр. и му казал, че има проблем с машината. Л. и Д. били около Кр. и те също разбрали за проблема с машината. Х., управлявайки назад колесния товарач, се придвижил към входа на шлаковия коридор и вкарал машината в коридора с нейната задна част посока дъното на коридора. Х. разположил управляваната от него машина с предните си две гуми към подхода на шлаковия коридор, а останалата част и задните гуми били във вътрешността на коридора. Подът на шлаковия коридор бил с наклон, което е безспорно установено и от протокола за оглед на местопроизшествие и заключението по изготвената СТЕ. Н. през това време бил слязъл от авариралата ПСМ и бил застанал на входа на шлаковия коридор. Л. и Д. също отишли на входа на коридора за да видят какво става. В. и Д. влезли в коридора да погледнат машината и да видят какъв е проблема. Колесния челен товарач бил паркиран по посочения по-горе начин, а вътре бил К.Х., който я управлявал. Р. се затичал да вземе метално въже с помощта на което да изтеглят авариралата машина. Като видял Р., който се опитвал да издърпа металното въже Х. решил да му помогне. Същият спуснал адаптора, кофата с допълнително монтирано нефабрично съоръжение в предната част на машината, което служи за загребване на строителни материали, като го оставил на земята. Освободил от скорост машината и слязъл от същата като оставил двигателят да работи. Разстоянието между двете машини било около 5 метра. Кр. отишъл при Р. и почнали да теглят въжето. В това време Л. и Н. били във вътрешността на шлаковия коридор и оглеждали авариралата машина. Л. изпратил Д. да отиде да вземе болт и гайка, които му били необходими и Н. излязъл от коридора, минал покрай дясната част на колесната машина като бил тръгнал към фургон, намиращ се до първа пещ. Когато стигнал до изхода на шлаковия коридор Д. чул силен трясък. Върнал се назад и видял Л., който лежал под двете десни гуми на колесния челен товарач и горял. Д.Н. извикал Р.Д. и К.Х., които също чули трясъка и се затичали към коридора. Н. и Д. се опитали да издърпат В., но част от тялото било затиснато. Подсъдимият Х. се качил за да помръдне машината и Р. и Д. да могат да освободят В. от натиска на колелото. Задната част на колесния товарач била опряна плътно във верижната машина, което се потвърди и от огледа на местопроизшествието. След като преместили колесния товарач Х. слязъл да помогне на Р. и Д. да изнесат В. пред входа на шлаковия коридор. Дрехите му горели и започнали да го събличат и видели, че тялото му било премазано и очевидно В. не давал никакви признаци на живот. Х. се обадил на тел.112, но пристигналият лекарски екип само констатирал смъртта на Л.. От СМЕ на труп се установява, че той е получил телесни увреждания, несъвместими с живота. На първо място следва да се посочи, че осъществяваната дейност в този шлаков коридор, според експерта по назначената експертиза по безопасност на труда се намира в рамките на икономическа дейност производство на основни метали. Степента на опасност на този вид дейност е определена със заповед № РД

879/22.10.2018 г. на МТСП и е определена като степен на трудов травматизъм с коефициент 2,56, като в същото време средният коефициент е 0,65 или изводът е, че дейността в този шлаков коридор е дейност, която се отчита като повишена опасност, което е една от обективните предпоставки за престъпленията по чл.123 НК. Във връзка с изясняване на точния механизъм на възникналото произшествие е изготвена техническа експертиза, като на в.л. са зададени множество въпроси. Една група от тях се отнасят за устройството на спирачната система, състоянието на същата към момента, изясняване правилността на действията, предприети от всички участници по отношение на привеждане на машината в състояние на подвижност при вземане на решение да слее от същата. Във връзка със спускането на адаптора на земята от К.Х., както и другите разпитани в хода на производството лица, на длъжност машинисти на ПСМ, твърдят, че спускането на адаптора на земята е надежден способ за привеждане на този колесен товарач в покой. Според тях спуснатият на земята адаптор оказва такова съпротивление върху земната повърхност, което рави невъзможно потеглянето на машината назад. Видно от експертното заключение обаче, въпросният адаптор не влиза в заводската окомплектовка на този модел челни товарачи, той не е част от спирачната система и според инструкцията за употреба на производителя адапторът – работна кофа, има функция да извършва земекопни и товаро-разтоварни дейности. Същият не е част от спирачната система и не е годен да се използва за привеждане на машината в състояние неподвижност. На следващо място, експертът прави разлика между спускане на адаптора и вкопаването му, като в двата случая съпротивлението, което следва да бъде преодоляно, за да тръгне назад машината е различно. От приложения оглед за местопроизшествие, ведно с фотоалбум, е видно, че няма доказателства за вкопаване на адаптора в земята, не са констатирани такива следи. Експертът, като взе предвид особеностите на терена, в т.ч. наклона, както и разположението на паркирания колесен челен товарач, е направил необходимите изчисления и е констатирал, че машината би тръгнала и при угасен и при неугасен двигател назад по наклона под въздействието на инерционните сили, като самият той застъпва становището, че двигателят оставен при слизането на Х. не е угасен, което не се оспорва и от подсъдимия. За нуждите на експертизата и с оглед разследването е извършен и следствен експеримент, който е включвал повдигане и спускане на адаптора. В хода на този експеримент е установено, че при работа на двигателя на празен ход намаляват оборотите на хидропомпата, в следствие на което се понижава налягането в хидравличната система и хидравличните цилиндри, които са част от машината. Поради това адапторът остава в установено положение на терена, т.е. когато не се подава газ адапторът се повдига сам. Това е фактическата обстановка, която аз съм приел. Тя се доказва от всички събрани по досъдебното производство доказателства, както и тези, събрани в хода на съдебното следствие, а и се потвърждава и от изготвената видеотехническа експертиза. По отношение на отговорността и

участието на починалия Л. и подсъдимите М. и Х.. Починалият Л. към 27.05.2019 г. е бил в трудово правоотношение с „ДЛВ СИ” по силата на трудов договор от 21.02.2011 г. като е бил назначен на длъжност автомонтьор. Съгласно длъжностната му характеристика основно задължение на Л. е било да следи за техническото състояние на транспортните средства и съответствието им с нормативните изисквания. Със заповед № 3/04.01.2019 г. на управителя на „ДЛВ СИ” ООД, на Л. във връзка с изпълнение на договора между „ДЛВ СИ” ООД и „ДЛВ” ЕООД е възложено задължение да докладва на ръководството на „ДЛВ СИ” за техническото състояние на техниката, работеща на шлаковите коридори и да определя годните за работа машини, като той е бил единственият служител на когото са били вменени посочените задължения. От приложената препис от заповед Л. се е подписал, че е запознат със същата, не е променяна длъжностната му характеристика. В хода на разследване е назначена графологическа експертиза с обект на изследване трудовия договор, длъжностната характеристика и заповед № 3/04.01.2019 г., които да установят дали подписите върху тези три документа са положени от В.Л.. Установено е, че същият се е подписал върху тези документи. По делото е установено, че Л. не е докладвал на никой от ръководството и на свои колеги, дори се събраха доказателства, че не е споделил това и на сина си Ж.. Той не е докладвал, че челния товарач няма ръчна спирачка и поради това е технически неизправен. Въпреки провеждането на ежедневни оперативни, на които Л. е имал възможност, бил е задължен, но не е докладвал за посочения проблем. С това си поведение Л. не е изпълнил заповед № 3/04.01.2019 г. на управителя на „ДЛВ СИ”, с която са му определени допълнителни задължения като отговорник за техническата поддръжка на механизацията на шлаковите коридори, като отговорник за техническото състояние на техниката, не е докладвал ежедневно на вяска оперативка, а при необходимост и аварийни ситуации по всяко време на денонощието и като отговорник е имал право да определи годните за работа машини, като съгласува това с ръководството на двете дружества. Л. не се е съобразил и с разпоредбата на чл.283 КТ, която му дава право да откаже изпълнението или да преустанови работа когато възникне опасност за живота или здравето му като незабавно уведоми за това прекия ръководител. Тази разпоредба е задължаваща и предписва задължително правило за поведение, защото втората ѝ част гласи, че продължаване на работата се допуска само след отстраняване на опасността. Следва изрично да се посочи, че в инструкцията за дейност при аварийни ситуации с механизация шлакови басейни ЕСДЦ „Стомана Индъстри” АД в т.4 е посочено, че присъстващите на аварийната площадка нямат право да стоят или ходят пред или зад машините когато са в покой и при липса на оператор в тях. В този смисъл поведението на Л. е неправомерно и се намира в причинно следствена връзка с настъпилия резултат, защото ако същият беше изпълнил задълженията си и беше спазил инструкцията на работодателя, резултатът очевидно не би настъпил. В този смисъл Л.

не е спазил изискванията на чл.33 от ЗЗБУТ като не е положил грижа за здравето и безопасността си, заставайки в опасна близост до работно оборудване, което е било технически неизправно и същият е знаел за това и е отговарял за неговата техническа изправност. С поведението си Л. не е спазил изискванията на чл.34 ал.1 т.4 от ЗЗБУТ като не е информирал незабавно работодателя си за наличието на опасност, свързана с техническата неизправност на колесния челен товарач, липсата на ръчна спирачка, не е преустановил работа до отстраняване на опасността, а напротив – пристъпил е към използване на тази машина за изтегляне на авариралата машина от шлаковия коридор. Очевидно е, че това, което казах до сега, че поведението и действията на Л. са в пряка причинно следствена връзка с настъпване на неговата смърт. Считам, че и поведението и действията на Х. са в такава причинно следствена връзка с настъпилата смърт на Л.. Подсъдимият Х. към 27.05.2019 г. е бил в трудово правоотношение с „ДЛВ” ЕООД по силата на трудов договор от 12.11.2014 г. Същият е назначен на длъжност машинист пътно строителни машини с място на работа ЕСДЦ „Стомана Индъстри” АД. Видно от приложените към доказателствата по делото длъжностна характеристика, подписана от него, същият е задължен да проверява техническото състояние на машината, която управлява преди въвеждането ѝ в експлоатация, да уведомява работодателя за всяка повреда, да осъществява непрекъснат контрол върху машината, като има право да бъде запознат с изискванията на производителя за експлоатация на машината. В хода на разследването се установиха следните нормативни нарушения: при извършване на действия по изтегляне на авариралата машина от шлаковия басейн по повод на трудовите му задължения по отстраняване и извозване на шлага, при управлението на колесен челен товарач не спазил изискванията на длъжностната характеристика на длъжността си да провери техническото състояние на машината преди привеждането ѝ в експлоатация, да бъде внимателен и предпазлив при управление на машината, да упражнява непрекъснат контрол върху нея, не е спазил изискванията на чл.33 ЗЗБУТ, чл.34 ал.1 т.1 ЗЗБУТ и в противоречие с дадените му инструкции в т.4 по изискване за използване на булдозери и др. машини на „ДЛВ” ЕООД и т.9,4 от същите инструкции. Не е използвал правилно работното оборудване като го е оставил по наклонен терен със спуснат адаптор и е слязъл от мястото за управление на товарача. Именно оставянето на колесния товарач на наклонен терен и напускането от Х. на мястото за управление е позволило машината да потегли, както отбелязах по-горе, и да притисне починалия Л., респективно налице е пряка причинно следствена връзка между това поведение на подсъдимия Х. и настъпилия съставомерен резултат, а именно смъртта на Л.. Това, според мен, са конкретните причини за настъпилия съставомерен резултат. По отношение на поведението на М. и действията му не намирам никакви доказателства за осъществено от него виновно поведение, поради което считам, че следва да бъде оправдан. Установено е, че при настъпване на инцидента на инкриминираната дата челният товарач не е имал монтирана ръчна спирачка за

привеждане на машината в състояние на неподвижност. Това е безспорно установено. Установено е, че към инкриминираната дата този челен товарач е бил без ръчна спирачка. Факт е, че е бил закупен от „ДЛВ“ ЕООД на 22.01.2007 г., т.е. много преди подсъдимият М. да бъде назначен за управител на дружеството и в този смисъл той не ми могъл да знае какво е било техническото състояние на закупената машина и дали същата е имала монтирана ръчна спирачка. Действително не е поддържано досие, което да отразява периодичните изпитания и проверки при експлоатацията на тази машина, включително ремонтите по нея, но тези обстоятелства са ирелевантни за ангажиране на наказателната отговорност на М.. Няма нормативно и житейско правило, което да задължава собственика или управителя на едно дружество да проверява лично техническата годност и експлоатационните качества на машините, собственост на ръководеното от него дружество. Обстоятелството, че злополуката е станала с машина, собственост на „ДЛВ“ ЕООД само по себе си не е достатъчно да се ангажира наказателната отговорност на М. като управител на дружеството и работодател на пострадалия. Такова разбиране би довело до обективно безвиновно реализиране на наказателна отговорност, каквото разрешение очевидно би довело до нарушение на закона. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВКС като цитирам решение № 233/10.07.2009 г. по НД № 224/2009 г. на 2-ро НО. В хода на досъдебното производство и в съдебното следствие се събра гласен доказателствен материал, подкрепен със съответните писмени документи, че пострадалият Л., въпреки нормативните си задължения и множество възможности при провежданите оперативките не е докладвал за проблема с ръчната спирачка на този колесен товарач. В протокола от 25.01.2022 г. свидетелите Р.Д., В.И., Д.Н., Св. В., К.С., Г.О. и Д.Ц. дават показания, които са безспорни в тази насока, че за жалост починалият Л., въпреки че е знаел за проблема с ръчната спирачка не е докладвал, а е имал задължение и възможност да направи това. В този смисъл подсъдимият М. е нямало как да знае и да вземе мерки за отстраняване на проблема, тъй като емота е елементарен и е отнел един час. Поради изложеното от мен считам, че липсва каквато и да е причинно следствена връзка между поведението и действията на подсъдимия М. и настъпилия леталния изход и смъртта на пострадалия Л.. Смъртта на Л. се дължи изцяло на несъобразените със закона неговите и на подсъдимия Х. действия и подсъдимият М. не може да носи наказателна отговорност за това. Предвид всичко изложено предлагам да постановите присъда, с която да признаете подсъдимия К.Х. за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.123 ал.1 НК като при индивидуализация на наказанието следва да вземете предвид неговите действия и действията на починалия В. Л.. Считам, че наказанието, предвидено в чл.123 ал.1 НК от 1 до 6 години "Лишаване от свобода", дори да му наложите 1 г. "Лишаване от свобода" това ще бъде прекалено тежко наказание. Считам, че по отношение на него са налице са предпоставки по чл.55 ал.1 НК, както чистото му

съдебно минало, добрите му характеристични данни, поведението му на инкриминираната дата, това, че се е опитал да помогне преди и след инцидента. Преди инцидента да изтегли авариралата машина. След инцидента да помогне с този проблем, поради което предлагам да приложите чл.55 и да му наложите наказание около 5-6 месеца "Лишаване от свобода", което на основание чл.66 НК да бъде отложено за максимално най-краткия срок. По отношение на подсъдимия М.М. предлагам да бъде оправдан изцяло.

Адв.Е.: При така направения доклад от прокурора по отношение на фактическата обстановка аз няма какво да добавя, същата отговаря на събраните по делото доказателства. Правните изводи, които направи прокурора по отношение на съпричиняването към вредоносния резултат от пострадалия Л. също съм съгласен с казаното от прокурора. Действително съществуват писмени доказателства, че пострадалият е отговарял за наличната техника на обект ЕСДЦ, както по отношение на поддръжката, така и на ремонта. Всички разпитани по делото свидетели, работници на този обект, в показанията си заявиха, че Л. е бил началника и за всяко нещо му е докладвано. Същото твърдение го има и в разпита на неговия син Ж. Л.. Има обаче едно обстоятелство, което ме тревожи, а именно, че всички са знаели, че фадромата е без ръчна спирачка. Това го каза синът му Ж. преди доста време, както и в днешното с.з. обяви в обясненията си пред съда, че всички машинисти, които са работили на тази машина, са знаели, че няма ръчна спирачка. Прокурорът прочете кой как субективно твърдеше, че е знаел или не си е спомнил по отношение на проблема със спирачката, дали държи или не. Някои се правеха, че не знаят какво е ръчна спирачка, но фактът е такъв - има техническа експертиза, която казва, че на инкриминираната фадрома е без ръчна спирачка. Действително отремонтирането ѝ е отнело един час, както каза подсъдимия М.. Това се потвърди и от другите свидетелски показания, но след случая. За съжаление твърденията на тези двама участници в процеса Ж. Л. и подсъдимия Х. в техните показания и обяснения пред съда не се намират доказателства, които да сочат, че другият подсъдим М. е знаел за това техническо състояние на машината. Считам, че има достатъчно писмени и други доказателства, че той е бил длъжен да знае и за това му е повдигнато обвинение. Не искам да преповтарям експертизата по безопасност на труда, където подробно е изяснено какви нарушения са допуснати от управителя на дружеството и никакви думи, че машината е купена преди 15 г., а той е управител от преди 10 г., не могат да служат за негово оправдание. Няма значение кой извършва регистрацията и кой прави застраховката ГО на машината. Отговорността на управителя е по друг закон, по ЗЗБУТ и той като такъв е следвало да се грижи за всяка машина. Днес на моя въпрос знае ли на кое дружество е машината той каза, че не знае и не бил длъжен да знае, защото били много. Обстоятелството, че са се събирали всяка сутрин двамата управители, главният механик и машинистите на оперативка и са разисквали въпроси по ежедневните задачи и е правен инструктаж, не оневинява

подсъдимия М.. Защото, не само тази машина, но аз не чух нито една от машините, да има регистрационен номер, регистрационна табела, да има паспорт за технически прегледи, периодични, годишни и каквито и да били. Тази дейност е била изключително занемарена от управителя на дружеството. Според мен не е прав прокурора като цитира решението на ВКС, че неговите административни нарушения не са в пряка причинно следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат. Те са, защото това е бил стил и начин на управление, без липса на какъвто и да е надзор, контрол от страна на управителя на дружеството. Да правим преразпит на управителя на другото дружество, когато и двете дружества са на един собственик, това означава да вадим горещите камъни от едната печка и да ги хвърляме в другата. Факт е, че машината е на дружеството, управлявано от подсъдимия М. и той, а не управителя на другото дружество, е бил длъжен да се грижи за всичко, свързано с безопасността на труда, техническата изправност на оборудването, в т.ч. и на тази машина. По отношение обвинението на другия подсъдим - безспорно са установени нарушенията, които е извършил така, както са описани в обвинителния акт. Прокурорът беше безкрайно ясен и категоричен. Действително действията, които той е извършил и е напуснал машината, като я е оставил да работи застопорена само на кофата отпред, като е мислел, че тя няма да бъде приведена в движение, е довел до този вредоносен резултат. Това е било практика на всички останали машинисти. Адапторът не е издържал на тежестта и наклона, машината е тръгнала и е притиснала пострадалия Л.. В този смисъл моля да признаете и двамата подсъдими за виновни в извършването на престъпление по чл.123 ал.1 НК така, както са им предявени обвиненията и както са описани в обвинителния акт. Моля да определите наказанията при смекчаващи вината обстоятелства по отношение и на двамата, тъй като има съпричиняване към вредоносния резултат на пострадалия. Моля наказанието, което наложите, да е към долната граница на визираното в чл.123 ал.1 наказание, а именно около 1 г. и тъй като и двамата подсъдими отговарят на условията на института за условно осъждане, да им наложите наказанието в този вид. Моля да осъдите подсъдимите да заплатят направените разноски на доверителите ми за адвокатска защита.

Адв.Т.: Искам най-напред да изразя съжаление за нелепия случай, при който един човешки живот е прекъснат. За жалост последиците са непоправими. Отчитам позицията на прокурора в днешното с.з., свързана с предложението да приемете наличие за приложение на чл.55 НК, касаещи подзащитния ми. Не мога да не споделя личното си недоумение защо, след като прокуратурата е решила да повдигне обвинение на К.Х., не го е подвела към отговорност по привилегирвания състав, а именно този по чл.123 ал.4, вр. ал.1 НК. Правя тази вметка, защото по делото е установено, че Х., не само е позвънил на 112 да съобщи за случая, а защото още от досъдебна фаза е установено, че е извършил и други конкретни действия, пряко насочени към оказване помощ на пострадалия и всички са били според неговите

възможности. Ясно стана, че се е притекъл незабавно, заедно с Р., към мястото злополуката, извършил е маневра с колесния товарач за да освободи притиснатото тяло на Л., помогнал веднага и на другите двама свидетели да изтеглят тялото му, ползвал пожарогасител, за да потуши пламъците по дрехите на колегата си, с което практически е сторил всичко, зависещо от него за оказване на помощ. Безрезултатно за жалост, но логично при морфологията на получените наранявания, установени от СМЕ. Вие имате свобода на преценка на тези обстоятелства и като кореспонденция с доказателствения материал и оттам оценката. Извън другите неточности в обвинителния акт, по които взех отношение първоначално, че са несъществени и не влияят на обвинението, знаем какво е, остава неясен по-съществен въпрос, а той е как са се отнасяли вменените нарушения на Х., че е допуснал продължителен престой на челния товарач с повдигнат работен орган, нарушавайки и друга забрана, а именно – оставил е машината по наклонен терен със спуснат адаптор и слязъл от мястото за управление. И двете нарушения на изискванията при използване на булдозери и други спомагателни машини на „ДЛВ” ЕООД. С една корекция на обвинението в досъдебна фаза, че нарушенията от подзащитния ми са допуснати при изтегляне на аварирала машина, а не при извозване на шлак от ЕСДЦ. Защото такава именно е била дейността при извършването на която е настъпила смъртта на Л.. Това е безспорно установено. Законът изисква, за да е съставомерно едно деяние по смисъла на чл.123 НК, последиците да са настъпили при осъществяване на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност. Това е елемент от обективната страна на състава на деянието. Доколко този съществен елемент е установен в настоящото производство и доколко това е безспорно. Единствено с твърдението на в.л. М., изготвил техническата експертиза по безопасност на труда, че понеже дейността по изтеглянето на авариралата машина била свързана с производството на основни метали, за което има правна регламентация, то заради тази връзка следвало да се възприеме и конкретната дейност. Защото това не била работа на бюро и защото понеже бил настъпил конкретният резултат от тази дейност, значи и тя била опасна. Липсва дори елементарна житейска логика за подобен извод, защото подобно изтегляне на тежка аварирала машина спокойно може, а сигурно се и случва в полето, далеч от предприятие за добив на метали, в гората, пак в условия съвсем различни от тези, свързани с добив на метал. Според мен има регламентация, защото този експерт и това сподели, че липсва в правния мир регламентация на това понятие правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност и тази регламентация е свързана с това, че такива дейности могат да бъдат само такива, които са свързани с работа със съоръжения с повишена опасност по смисъла на чл.32 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Видовете съоръжения по смисъла на този закон са котли, съдове, работещи под налягане, тръбопроводи за пара и гореща вода, газови съоръжения, тръбопроводи и инсталации за втечнени въглеводородни

газове, преносни и разпределителни газопроводи, съоръжения инсталации и уреди за природен газ, ацетиленови уредби, нефтопроводи, асансьори, повдигателни съоръжения, въжени линии и ски влекаре с технически характеристики и параметри, определени с наредби, респективно дейностите по експлоатация и поддръжка на тези съоръжения са дейности, представляващи източник на повишена опасност. В този аспект обвинението спрямо подзащитния ми считам, че също не е доказано както изисква закона. Практически, позовавайки се на това особено доказателство каквото е цитираната експертиза, може да се предположи, че понеже изтеглянето на авариралата машина е свързана с производството на основни метали, което е опасна дейност и представлява такъв източник, то затова и дейността по отстраняване на аварията също е с такава характеристика. Имате свободата да приемете или не експертното заключение по безопасност на труда и да го ползвате или не при оценка на доказателствената съвкупност чл.154 НПК дава тази свобода. При цялото ми уважение към г-н М. считам, че това заключение е необосновано, декларативно, немотивирано. Само една вметка, доколкото прокурорът доста обстоятелствено изложи фактологията по случая аз се съгласявам, доколкото се позова и на констатации от в.л., изготвило другата техническа експертиза, бих се съгласил с констатациите, но не докрай с изводите. В.л. 3. по отношение конкретно на данните, касаещи механизма на произшествието, доколкото това изследване предполага инженерни познания с каквито това в.л. не разполага. Видно от постановлението за назначаването му е със средно образование, без необходимата правоспособност, лицензиран експерт оценител. Това в някаква степен означава, че критично би следвало да се приемат неговите изводи в тази му част. Доколкото чл.123 НК е класически пример за бланкетна норма – добре известна е съдебната практика, според която този състав изисква и следва да бъде запълнен с конкретни регламентирани правила за поведение, чието нарушаване да е довело пряко до съставомерния резултат. Това е извода на прокуратурата и частното обвинение, касаещи поведението на подзащитния ми с конкретно посочени норми, които той бил нарушил. Има обаче и практика, също трайно установена, че при наличие на специални правила за безопасност, при конкретна специфична дейност, те изключват приложението на по-общите такива и това считам, че е особено важно. По настоящото производство са изискани и приобщени по надлежен ред заповед № 3/04.01.2019 г., инструкция за безопасност при работа в шлаков коридор при ЕСДЦ на „Стомана Индъстри” и на стр.156-157 от досъдебното производство, а и такива от днешното с.з. колегата М. поиска да бъдат приобщени инструкции за действие при аварийни ситуации с механизацията в шлакови басейни на ЕСДЦ. Специални норми, регламентиращи именно такава специфична дейност при аварийни ситуации, каквато е процесната и затова тези специални норми дерогират по-общите, вменени като нарушение от подзащитния ми Х. с обвинението, което му е предявено. Нито едно от правилата, заложи в посочената инструкция не е нарушено от Х.. Това обуславя

извод за липса причинно следствена връзка на съставомерния резултат именно с негово действие или бездействие. Видно от т.4 на същата инструкция е, че са вменени задължения и то под формата на императив, забрана за присъстващите на площадката да стоят или ходят пред или зад която и да е от машините, без значение дали същите са в движение или в покой и при липса на оператор в тях, за което се убеждават лично. Не само, че липсва подобна забрана там за оператора на пътно строителна машина, на която длъжност е работил подзащитният ми, да я оставя без надзор, но по аргумент от противното основание работодателят е допуснал възможност такава машина да бъде и без оператор – при такава дейност, свързана с отстраняване на авария, при аварийна ситуация, за която има специална инструкция. Именно заради спецификата на тази ситуация, заради това, че е аварийна, с потребност от дейности с различен характер и последователност, съпътстващи и опосредяващи евентуално изтегляне на аварийрала машина от една иначе небезопасна среда. Нарушението на т.4 от тази инструкция е в пряка и непосредствена причинно следствена връзка с резултата. Не обаче Х. го е допуснал. Логично е да си отговорим на въпроса какво щеше да произлезе от вмененото с обвинението нарушение на подзащитния ми за безопасност, в общия смисъл на думата, която следва да обезпечи за себе си и за другите, ако Л. не беше влязъл между двете машини. Отговорът е ясен. Обвинението и в частта на нарушение от страна на подзащитния ми, като обективен елемент от състава на чл.123, което пряко да е довело до инкриминирания резултат, считам, че не е доказано. Логично като извод, защото той не е допуснал или извършил такова по смисъла на специалната регламентация на поведение в нарочната, относима към дейността инструкция. Тя заради това, че е специална, дерогира изискванията при използване на булдозери, на кофове челни товарачи и други спомагателни машини, когато касае използването им в нормалната производствена дейност. Т.1.3 от същата инструкция за действия при аварии регламентира уведомяване на съответния отговорник, какъвто е бил В. Л., и чиито указания, като координатор на действията при авария, е изпълнявал подзащитният ми Х. и не само той. Установено е с гласните доказателства и закрепено като хронология на действията му, отнесени към момента на настъпване на злополуката и от видеотехническата експертиза. Обстоятелството, че към момента на нейното настъпване Х. не се е намирал в машината, това е безспорно, а заедно с Р.Д. е теглил въже. Тези обстоятелства еднозначно сочат на незнание от страна на Х. на фактическите обстоятелства принадлежащи към състава на престъплението, в което е обвинен и това незнание не се дължи на непредпазливост, поради липса на подобно регламентирано и ангажиращо го правило за поведение, именно при аварийната ситуация. Нещо повече, освен че не е бил длъжен по описаните причини, подзащитният ми не е могъл да предвиди настъпването на тези обществено опасни последици, тъй като той просто не е бил там, за да е обективно възможно да възприеме обстоятелството, че Л. се намира между двете машини, въпреки което да

прояви укорима небрежност, допускайки настъпването на резултата. Фактологията, обосноваваща горния извод е установена, освен със свидетелски показания и с видеотехническата експертиза, според която на стр.13 и 14, точно 6 секунди след като Л. и Д. са влезли в шлаковия коридор, същият Д., заедно с Х. са излезли и са се отдалечили на около 30-40 метра, взели са стоманеното въже, необходимо за дейности по отстраняване на аварията и като са се връщали са възприели трясък и изтичали към коридора. Тогава Х. разбрал какво се е случило, без да е нарушил свои задължения или забрани, произтичащи от инструкцията за действия при аварийни ситуации. Доколкото Л. е бил работник на друго дружество, то по делото са налице писмени доказателства и че в другото дружество, с идентично съдържание, е била налична също такава инструкция, с която е бил запознат Л. и е логично тази инструкция да възпроизвежда другата, предвид договора между двете дружества, поради което дори и заглавието на инструкцията е идентично. Предвид това, което изложих смея да твърдя, че Х. не е виновен по повдигнатото му обвинение, както не е виновен, че е работил с челен товарач, чиято ръчна спирачка е била неизправна. Той, заедно с още седем оператори, е работил на тази машина на сменен режим. Не е виновен, че фадромата е била без спирачен апарат и накладки, че тя по тази причина е била негодна за експлоатация, че е била в експлоатация, нито че не е водено досие за техническото ѝ състояние и ремонти, не лично да ги проверява, а дори и организационно да осъществява такава дейност не е виновен той. Не е виновен, че не е поддържал машината в отлично състояние, както някъде в материалите по делото може да прочетете като задължение, което фигурира. Не е виновен, че по отношение на тази машина не е била платена задължителната застраховка ГО, нито че не е била регистрирана и по тази причина не е преминавала на периодични технически прегледи. Тези обстоятелства се установиха доста категорично, въпреки услужливите нюанси на част от показанията на някои свидетели. С оглед изложеното моля да се произнесете с оправдателни диспозитиви.

Адв.М.: Преди всичко и аз искам да изразя съжалението си от леталния изход на пострадалия Л.. Поднасям своите извинения към неговия процесуален представител. И аз и моят подзащитен искрено съжаляваме за случилото се с този човек. ОП Перник е повдигнала обвинение срещу подзащитния ми по реда на чл.123 ал.1 НК за това, че същият, в качеството си на управител на „ДЛВ” ЕООД, е причинил поради немарливост и поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност смъртта на Л. на 27.05.2019 г. в гр.Перник. Нормата на чл.123 НК е бланкетна такава, което означава, че изисква при привличане и повдигане на обвинение срещу съответното лице да бъдат вкарани конкретни факти и обстоятелства по отношение на нарушена правно регламентирана дейност, поради което и в изпълнение на това свое задължение и по закон и съобразно константната практика на ВКС, обективизирана с постановление № 2/1979 г. на Пленума на ВС, ОП Перник е вменила на моя подзащитен следните три нарушения, изразяващи

се в неотстраняване на неизправност на работно оборудване, като работното оборудване е съответния колесен челен товарач; допускане до експлоатация на този челен товарач и съответно използване на този челен товарач без устройство за контрол, спиране и установяване в неподвижно състояние, а именно при липса на ръчна спираща система. Фактичката обстановка, изложена от прокурора беше достатъчно подробна. Фактите са такива, каквито са изложени и в обвинителния акт и в пледоарията на прокурора. Тези факти, от тях следва да извлечете съответните правни изводи и да прецените дали моят подзащитен е виновен или не по повдигнатото му обвинение. Подкрепям адв.Т. за прецизност по отношение на това обстоятелство дали в случая е налице повишена опасност на правно регламентирана дейност. В с.з. когато беше изслушано в.л. М. същият се позова на наредбата за трудов травматизъм и наредбата за задължително застраховане на работници и служители за риск от трудова злополука. В.л. М. приема, че дейността в настоящия процесен случай е с изключителна и повишена опасност поради завишения коефициент на риск от трудова злополука при работа с метали. В.л. на мой въпрос в с.з. отговори, че легално определение за дейност с повишена опасност няма и единствено такова легално определение за съоръжения с повишена опасност съществува в Закона за технически изисквания към продуктите, където са изброени всички видове съоръжения с повишена опасност в чл.39 и съответно, от които е видно, че вменените на подзащитния ми три нарушения на правно регламентирана дейност не се включват. Считам, че по никакъв начин не беше доказана от обективна и субективна страна, че с поведението и действията си подзащитният ми е допуснал и извършил трите нарушения, които са му вменени. Тъй като такива доказателства не бяха събрани и прокурорът в днешното с.з. заяви, че такива не са налице и съответно помоли да постановите една оправдателна присъда по отношение на моя подзащитен. Несъгласие с това становище изрази представителя на частното обвинение. Същият изрази, че такива действия са били доказани, тъй като М. е бил длъжен, в качеството си на управител, да знае, че челният товарач не е бил регистриран по надлежния ред, страдал е от технически недостатъци, не е имал регистрационен номер и не е минавала на задължителния годишен технически преглед. Това задължение на подзащитния ми не е потвърдено от събраните по делото доказателства, а те са процесният колесен челен товарач е закупен от фирмата през 2007 г., подзащитният ми е започнал работа във фирмата като управител през 2013 г. При постъпването му на работа е имало служител Сл. Хр., което беше потвърдено освен от обясненията на подзащитния ми, които представляват и доказателствен източник, беше потвърдено и от разпита на свидетеля Д.Ц., че Сл. Хр. се е грижил за регистрацията и техническото обслужване на машините. Беше потвърдено, че след напускането на Сл. Хр., съответно тези задължения са преминали към Д.Ц.. Също така по безспорен начин е установено, че между двете фирми, собственост на едно и също лице, както и упражняващи подобна търговска дейност, е

сключен договор на 02.01.2019 г., по силата на който между „ДЛВ” като възложител и „ДЛВ СИ” като изпълнител цялостната техническа поддръжка на всички машини се извършва от „ДЛВ СИ” и това не е нито услужливо извършване на съответни процесуални действия, нито опит за прикриване на вина. Това са фактите по делото и тези факти оправдават и оневиняват изцяло подзащитния ми в извършване на вмененото му престъпление по реда на чл.123 НК. Както и прокурорът, както и частното обвинение, както и колегата изразиха становище, към което и аз се присъединявам, единствената и основната причина за настъпването на злополуката е мястото където е застанал пострадалия Л., неговото поведение по време на злополуката, както и обстоятелството, че същият като главен механик е имал задължението, при констатиране на технически неизправности за машините, за които е отговарял, а процесният членоварач е именно такава машина, е имал задължението да съобщи по съответния ред за наличието на такъв технически проблем. По делото безспорно беше доказано, че Л. не е споделил за такъв проблем. Безспорно беше доказано, че неговият син Ж. Л. не е споменавал и не е коментирал с нито един от останалите свидетели, а именно с Красимир Д. и още двама свидетели, че В. Л. е бил споделял за наличието на такъв проблем. Л. е пострадалото лице, за което изразихме своето съжаление. С оглед на изложеното моля да постановите своята присъда, с която да оправдаете подзащитния ми изцяло по повдигнатото обвинение, тъй като същият с действията си не е нарушил правно регламентирана дейност с повишена опасност, каквото е изискването на правната норма на чл.123 НК. Алтернативно, в случай че приемете, че подзащитният ми по някакъв начин по непредпазливост е причинил смъртта на Л., моля да приложите разпоредбата на чл.55 НК и му наложите най-ниското предвидено в закона наказание "Лишаване от свобода" в размер на 3 месеца, заедно с прилагане на чл.66 НК с три години изпитателен срок. Моля да вземете предвид, че от всички участници в този процес – свидетели и двама подсъдимите, единствено М. не е присъствал физически на инцидента. Това с оглед повдигнатото му обвинение не е правен проблем, не го оневинява, но той е бил последният човек от тази брънка, а именно оператори на машини, механици, управител на дружество, което отговаря за техническа поддръжка, той е бил последният елемент от тази верига от когото може да се търси правна отговорност.

Подсъдимият Х.: Поддържам казаното от моя защитник.

Подсъдимият М.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми.

Съдът дава последна дума на подсъдимите.

Подсъдимият Х.: Много съжалявам за В. Л.. Моля за справедлива присъда.

Подсъдимият М.: Аз също много съжалявам, но не мога да кажа, че се намирам за виновен.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание съдът обяви на страните диспозитива на присъдата си като им разясни правото на обжалване.

Заседанието завърши в 14,00 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____